

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXIX. — Izdan in razposlan 20. dne avgusta 1912.

Vsebina: Št. 168. Ukaz, s katerim se podeljuje posameznim zavodom pravica opravljati preskušnje za mojstre.

168.

Ukaz trgovinskega ministra v porazumu z ministrom za javna dela z dne 7. avgusta 1912. l.,

s katerim se podeljuje posameznim zavodom pravica opravljati preskušnje za mojstre.

§ 1.

Na podstavi § 114 a, odstavek 4 in 5 zakona z dne 5. februarja 1907. l. (drž. zak. št. 26) se podeljuje nastopno oznamenjenim zavodom, dokler se drugače ne ukrene, pravica opravljati preskušnje za mojstre za naslednje rokodelske obrti:

A. Zavodi za pospeševanje obrti.

1. Zavodu za pospeševanje obrti v Gorici za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti;

2. zavodu za pospeševanje obrti v Roveretu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti;

3. zavodu za pospeševanje obrti v Chebu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti;

4. zavodu za pospeševanje obrti v Opavi za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti;

5. zavodu za pospeševanje obrti v Gradcu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelski obrti, izvzemši obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev in izbnih slikarjev, košarjev in ščetarjev, nadalje obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

6. zavodu za pospeševanje obrti v Lincu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev in izbnih slikarjev;

7. zavodu za pospeševanje obrti v Salzburgu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti izbnih slikarjev in krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

8. zavodu za pospeševanje obrti v Innsbuku za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti ključavničarjev, kovinskih livarjev, cizelêrjev, gravêrjev, kiparjev (obrtinskih podobarjev), pleskarjev in lakirarjev, slikarjev izveskov in napisov, izbnih slikarjev;

9. zavodu za pospeševanje obrti v Bolcanu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti ključavničarjev, mizarjev in kiparjev (obrtinskih podobarjev za les in kamen);

10. zavodu za pospeševanje obrti v Celovcu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti kovačev za sirovo delo in ključavničarjev ter obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

11. zavodu za pospeševanje obrti v Ljubljani za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrt mizarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les in kamen), kovačev za sirovo delo in ključavničarjev;

12. zavodu za pospeševanje obrti v Trstu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrtniških kiparjev za kamen) in izbnih slikarjev;

13. zavodu za pospeševanje obrti v Pragi za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti ključavničarjev, košarjev, ščetarjev in obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

14. zavodu za pospeševanje obrti v Libercu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti kovačev za sirovo delo in ključavničarjev;

15. nemškemu odseku moravskega deželnege urada za pospeševanje obrti v Brnu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mehanikov, barvarjev, košarjev, ščetarjev in obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

16. češkemu odseku moravskega deželnege urada za pospeševanje obrti v Brnu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mehanikov, barvarjev, košarjev, ščetarjev in obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

17. zavodu za pospeševanje obrti v Levovu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les) in košarjev;

18. zavodu za pospeševanje obrti v Krakovu za vse v § 1, odstavek 3, obrtnega reda naštete rokodelske obrti, izvzemši obrti kiparjev (obrtniških podobarjev za les in kamen), pleskarjev in izbnih slikarjev.

B. Državna obrtna učilišča.

1. Umetnostni obrtni šoli avstrijskega muzeja za umetnost in industrijo na Dunaju za obrti cizelérjev, gravérjev, emajlérjev, koščarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les in kamen);

2. umetnostni obrtni šoli v Pragi za obrti parjarjev, cizelérjev, zlatarjev, srebrarjev in dragotinarjev, gravérjev, emajlérjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les), vezarjev z zlatom, srebrom in biseri, izbnih slikarjev;

3. tehnološkemu obrtnemu muzeju na Dunaju za obrti ključavničarjev, mehanikov;

4. državni obrtni šoli v XVII. dunajskem občinskem okraju za obrti strojarjev, barvarjev, barvarjev za usnje;

5. učilišču in poskuševališču za košarstvo in sorodne pletarske tehnike na Dunaju za obrt košarjev;

6. osrednjemu učilišču za ženske obrti na Dunaju za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo, vezarjev z zlatom, srebrom in biseri;

7. državni obrtni šoli v X. dunajskem občinskem okraju za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, kovinskih livarjev, mehanikov;

8. strokovni šoli za industrijo ur v Karlstinu za obrt urarjev;

9. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Hallstattu za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les);

10. državni obrtni šoli v Linciu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev, izbnih slikarjev;

11. strokovni šoli za obdelovanje jekla in železa v Steyru za obrti orodjarjev, nožarjev in ostrih brusarjev, ključavničarjev, gravérjev;

12. strokovni šoli za ključavničarje v Ebenseeju za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;

13. strokovni šoli za obdelovanje lesa in kamena v Halleinu za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les in kamen);

14. državni obrtni šoli v Saleburgu za obrti krojaštva po ženskah, omejene na žensko in otroško krojaštvo, izbnih slikarjev;

15. strokovni šoli za ključavničarstvo v Bruku ob Muri za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;

16. državni obrtni šoli v Gradcu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev, izbnih slikarjev;

17. učilišču in poskuševališču za ročno strelno orožje v Borovljah za obrt gravérjev;

18. državni obrtni šoli v Celovcu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;
19. stavbni in umetnostni rokodelski šoli v Beljaku za obrti mizarjev, strugarjev, ključavničarjev;
20. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Kočevju za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les);
21. državni obrtni šoli v Ljubljani za obrti mizarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les in kamen), kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;
22. strokovni šoli za košarstvo v Foglianu za obrt košarjev;
23. strokovni šoli za mizarstvo v Marianu za obrt mizarjev;
24. državni obrtni šoli v Trstu za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrtniških kiparjev za kamen), izbnih slikarjev;
25. stavbni in umetnostni rokodelski šoli v Bolcanu za obrti ključavničarjev, mizarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les in kamen);
26. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Cortini d'Ampezzo za obrti mizarjev, strugarjev;
27. strokovni šoli za obdelovanje železa in jekla v Fulpmesu za obrti orodjarjev, nožarjev, ključavničarjev;
28. strokovni šoli za mizarstvo v Hallu za obrti mizarjev, strugarjev;
29. stavbni rokodelski šoli v Imstu za obrti ključavničarjev, mizarjev;
30. državni obrtni šoli v Insbrodu za obrti ključavničarjev, kovinskih livarjev, cizelêrjev, gravêrjev, kiparjev (obrtniških podobarjev za les), pleskarjev in lakirarjev, slikarjev za izveske in napise, izbnih slikarjev;
31. stavbni in umetnostni rokodelski šoli v Tridentu za obrti ključavničarjev, mizarjev;
32. strokovni šoli za glinasto industrijo v Bechinu za obrti lončarjev, pečarjev;
33. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Bergreichensteinu za obrti kovačev za vozove, kolarjev, sodarjev, mizarjev, strugarjev, pleskarjev in lakirarjev;
34. strokovni šoli za košarstvo v Bleistadtu za obrt košarjev;
35. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Chrudimu za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev);
36. umetnostnoobrotni strokovni šoli v Jabloncu za obrti kovinskih livarjev, livarjev medi, zlatarjev, srebrarjev in dragotinarjev, pasarjev, izdelovalcev bronastega blaga, izdelovalcev kovinskega galanterijskega blaga, cizelêrjev, gravêrjev, emajlêrjev;
37. strokovni šoli za izdelovalce godal v Kralicah za obrti izdelovalcev pihal;
38. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Grulichu za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrtniških podobarjev);
39. strokovni šoli za stekleno industrijo v Haidi za obrti gravêrjev v steklo, obrtniških slikarjev za industrijske izdelke (slikarjev na steklo);
40. strokovni šoli za kiparje in kamenarje v Hořicah za obrti kiparjev (obrtniških kiparjev), stukaturarjev;
41. stavbni rokodelski šoli v Jaroměru za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev;
42. državni rokodelski šoli v Kladnu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev;
43. državni obrtni šoli v Chomutovu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, kovinskih livarjev, mehanikov;
44. strokovni šoli za umetno ključavničarstvo v Kraljevem Hradcu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;
45. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Königsbergu za obrt mizarjev;
46. strokovni šoli za košarstvo v Melniku za obrt košarjev;
47. strokovni šoli za kovinsko industrijo v Niksdorfu za obrti nožarjev, ključavničarjev, gravêrjev;
48. državni obrtni šoli v Pardubicah za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;
49. državni obrtni šoli v Plznju (nemški) za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;
50. državni obrtni šoli v Plznju (češki) za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;
51. državni obrtni šoli v Pragi za obrt ključavničarjev;
52. državni obrtni šoli v Libercu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;
53. strokovni šoli za izdelovalce godal v Schönbachu za obrt izdelovalcev godal na lok;
54. učni delavnici za košarstvo v Sebastiansbergu za obrt košarjev;
55. učni delavnici za košarstvo v Žamberku za obrt košarjev;

56. državni obrtni šoli v Smichovu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, kovinskih livarjev, mehanikov;

57. strokovni šoli za stekleno industrijo v Steinschönavi za obrti gravirjev stekla, obrtniških slikarjev za industrijske izdelke (slikarjev na steklo);

58. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Tachovu za obrti mizarjev, strugarjev;

59. strokovni šoli za keramiko in sorodne umetnostne obrti v Toplicah-Šenovi za obrt lončarjev;

60. stavbni in umetnostni rokodelski šoli v Děčínu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev, izbnih slikarjev;

61. strokovni šoli za okavanje in obdelovanje draguljev v Turnavi za obrti pasarjev, cizelirjev, zlatarjev, srebrarjev in dragotinarjev;

62. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Volarih za obrti mizarjev, strugarjev;

63. strokovni šoli za pozamentno industrijo v Vejprtih za obrti pozamentarjev;

64. učilišču za tekstilno industrijo v Brnu za obrt barvarjev;

65. državni obrtni šoli v Brnu (nemški) za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mehanikov;

66. državni obrtni šoli v Brnu (češki) za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mehanikov;

67. državni obrtni šoli v Hohenstadtu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;

68. strojnoobrotni strokovni šoli v Prerovu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;

69. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Valaških Meseřičih za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrnliških podobarjev);

70. strokovni šoli za glinasto industrijo v Znojmih za obrt lončarjev;

71. državni obrtni šoli v Bielskem za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, barvarjev;

72. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Kołomyji za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrnliških podobarjev);

73. državni obrtni šoli v Krakovu za obrti kiparjev (obrnliških podobarjev za les in kamen), pleskarjev, izbnih slikarjev;

74. državni obrtni šoli v Levovu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrnliških podobarjev);

75. strokovni šoli za obdelovanje železa v Sułkowicach za obrti kovačev za sirovo delo, orodjarjev, ključavničarjev;

76. strokovni šoli za ključavničarstvo v Swiatnikih Górnih za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;

77. strokovni šoli za ključavničarstvo v Tarnopolu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev;

78. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Zakopanih za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrnliških podobarjev);

79. državni obrtni šoli v Černovcih za obrt mizarjev;

80. strokovni šoli za obdelovanje lesa v Kimpolungu za obrti mizarjev, strugarjev, kiparjev (obrnliških podobarjev);

81. stavbni in umetnostni rokodelski šoli v Spljetu za obrti mizarjev, kiparjev (obrnliških podobarjev za les in kamen), krojaštvo po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo.

C. Ne državni obrtni zavodi:

1. Učni delavnici za železarsko in jeklarsko obrt v Waidhofnu ob Ybbsi za obrti ostrih brusarjev, orodjarjev, ključavničarjev;

2. višji strokovni šoli za moško in damsko krojaško obrt na Dunaju, I., Johannesgasse 4, za obrt krojačev;

3. c. kr. zavodu za slepce na Dunaju, II. okraj, za obrti košarjev (slepcev), ščetarjev (slepcev);

4. židovskemu zavodu za slepce na Dunaju, XIX. okraj, za obrti košarjev (slepcev), ščetarjev (slepcev);

5. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo dekliškega podpornega reda na Dunaju za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

6. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo ženskega društva „Samopomoč (Selbsthilfe)“ na Dunaju za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

7. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo dunajskega ženskega pridobitnega društva na Dunaju za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

8. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo združbe delajočih žen na Dunaju za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

9. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo Diehlove ustanove na Dunaju za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
10. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Bruku ob Muri za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
11. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo štajerskega obrtnega društva v Gradcu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
12. Odilijenemu zavodu za slepce v Gradcu za obrti košarjev (slepcev), ščetarjev (slepcev);
13. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Mariboru za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
14. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo ženskega pridobitnega društva v Celovcu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
15. mestni dekliški obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Brandysu ob Labi za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
16. ženski obrtni šoli za krojaštvo društva „Ludmila“ v Č. Budějovicah za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
17. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo ženskega pridobitnega društva „Ženský výrobní spolek“ v Chrudimu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
18. dekliški obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo „Ženskega kluba“ v Visokem Mytu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
19. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo društva „Vesna“ v Hořiču za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
20. dekliški obrtni šoli za krojaštvo društva „Božena Němcová“ v Hronovu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
21. kraljevi češki deželni rokodelski šoli v Mladi Boleslavi za obrti ključavničarjev, mizarjev;
22. mestni ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Karlinu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
23. mestni ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Kolinu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
24. kraljevi češki deželni rokodelski šoli v Kolinu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev;
25. kraljevi češki deželni rokodelski šoli v Kutni gori za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev;
26. kraljevi češki deželni rokodelski šoli v Litomišlu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev;
27. mestni dekliški obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Novem Bydžovu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
28. mestni dekliški obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Pardubicah za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
29. mestni dekliški obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Pisku za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
30. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Prahaticah za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
31. Klarovemu zavodu za slepce v Pragi za obrti košarjev (slepcev), ščetarjev (slepcev);
32. mestni obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Pragi za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
33. dekliški obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo „Ženskega výrobnega spolka češkega“ v Pragi za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
34. mestnemu elektrotehničnu v Toplicah-Šenavi za obrt mehanikov;
35. kraljevi češki deželni rokodelski šoli v Wolinu za obrti kovačev za sirovo delo, ključavničarjev, mizarjev;
36. moravsko-sleškemu zavodu za slepce v Brnu za obrti košarjev (slepcev), ščetarjev (slepcev);
37. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo ženskega pridobitnega društva v Brnu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
38. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo društva „Vesna“ v Brnu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
39. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo društva „Světla“ v Velikih Meseřicích za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;
40. dekliški obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Břeclavi za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

41. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo društva „Dobromila“ v Moravski Ostrovi za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

42. ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo „Pottingeuma“ v Olomucu za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

43. mestni ženski obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo v Poljski Ostrovi za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

44. češki dekliški obrtni šoli za šivanje perila in krojaštvo „Ženskega spolka“ v Vitkovicah za obrt krojaštva po ženskah, omejeno na žensko in otroško krojaštvo;

45. deželni rokodelski šoli v Drohowižu za obrti krojačev, čevljarjev;

46. deželni strokovni šoli za kolarstvo v Grybówu za obrti kovačev za vozove, kolarjev;

47. deželni strokovni šoli za kolarstvo v Grzymałowu za obrti kovačev za vozove, kolarjev;

48. deželni strokovni šoli za mizarstvo v Kalwaryi Zebrzydowski za obrt mizarjev;

49. deželni strokovni šoli za kolarstvo v Kamionki Strumiłowi za obrti kovačev za vozove, kolarjev;

50. deželni strokovni šoli za čevljarje v Kołomyji za obrt čevljarjev;

51. deželni strokovni šoli za glinasto industrijo v Kołomyji za obrt lončarjev (pečarjev);

52. deželnemu osrednjemu tečaju za košarstvo v Levovu za obrt košarjev;

53. deželni strokovni šoli za mizarstvo v Stanisławówu za obrti mizarjev, strugarjev;

54. deželni strokovni šoli za čevljarje v Starem Sączu za obrt čevljarjev;

55. deželni strokovni šoli za kolarstvo v Tlumaczu za obrt kovačev za vozove, kolarjev;

56. deželni strokovni šoli za čevljarje v Witkówu za obrt čevljarjev;

57. deželni učni delavnici za mizarstvo, strugarstvo, lesne rezbarske intarsie in kovinsko ornamentiko v Wiźnicu za obrti mizarjev, strugarjev;

58. strokovni šoli za obrtniško risanje Bakmazove ustanove v Zadrú za obrt mizarjev.

§ 2.

Za zavode za pospeševanje obrti, imenovane v § 1, se predpisuje preskusni red, ki sledi v prilogi A, za obrtna učilišča, imenovana v § 1, pa preskusni red, ki sledi v prilogi B.

§ 3.

Ta ukaz dobi moč z dnem razglasitve.

Roebler s. r.

Trnka s. r.

Priloga A

ukaza trgovinskega ministra v porazumu z ministrom za javna dela z dne 7. avgusta 1912. l., s katerim se podeljuje posameznim zavodom pravica opravljati preskušnje za mojstre.

Preskusni red za mojstre za zavode za pospeševanje obrti.

§ 1.

Stvarna določba preskuševalne komisije.

Na postavi pravice preskušati za mojstra, podeljene zavodu (ime zavoda) v z ministrstvenim ukazom z dne (drž. zak. št. . . .) se ustanavlja preskuševalna komisija, ki naj opravlja preskušnje za mojstre za rokodelsk $\frac{o}{e}$ obrt(i)

§ 2.

Sestava preskuševalne komisije.

Preskuševalna komisija je sestavljena iz predsednika in treh prisednikov.

Predsednika imenuje na predlog ravnateljstva zavoda politično deželno oblastvo, ki lahko postavi tudi enega ali več namestnikov, za dobo treh let.

Izmed prisednikov mora biti eden izvedenec v knjižni in računski stroki, ki ga pošlje ravnateljstvo zavoda v komisijo.

Druga dva prisednika vzame predsednik preskuševalne komisije iz posebnih imenikov, ki jih

sestavi ravnateljstvo zavoda od treh do treh let. Izmed teh imenikov mora eden obsegati seznamek izvedenih oseb, ki jih smatra ravnateljstvo zavoda za posebno pripravne; drugi imeniki morajo, ločeno po obrtnih kategorijah, obsegati seznamke rokodelcev, ki jih dotične zadruge (zadružni zbori) na sedežu zavoda volijo za dobo treh let.

Prisednik, ki ga je vzeti iz nazadnje omenjenih imenikov, mora samostojno izvrševati obrt, za katero se opravlja preskušnja za mojstra.

Bližnji sorodniki ali posvačenci, delodajnik ali opravljeni deležnik prosilca za preskušnjo ter sploh vse tiste osebe, zoper katere so dane okolnosti, ki so pripravne zbužati dvome o njihovi popolni nepristranosti, so izključeni od sodelovanja pri preskušnji.

Obrtno oblastvo lahko odpošlje za nadzоровanje zakonitega postopka v preskuševalno komisijo zastopnika, ki ima pravico ugovarjati zoper sklepe preskuševalne komisije, zlasti o uspehu preskušnje (§ 16). O takem ugovoru odloči obrtno oblastvo prve stopnje.

Predsednik ali izvedenec v knjižni in računski stroki morata imeti usposobljenost preskušati iz zakonitih predpisov o obrtništvu (§ 14).

Predsednik obljubi pred obrtnim oblastvom prve stopnje, podavši roko, da bode vestno in nepristransko izvrševal svoje obveznosti. Isto obljubijo

ostali udje preskuševalne komisije pred ravnateljem zavoda.

Preskuševalna komisija ima svoj sedež na stališču zavoda.

§ 3.

Zglasitev k preskušnji.

Prošnjo za pripustitev k preskušnji je nasloviti na ravnateljstvo zavoda, ki jo odda dalje predsedniku preskuševalne komisije.

Prošnja je kolka prosta in priložiti ji je treba:

1. kratek, svojeročno pisan popis življenja prosilca za preskušnjo;

2. krstni ali rojstveni list;

3. dokaz redno dovršenega učnega razmerja, to so učna izpričevala in izpričevalo o prestani pomočniški preskušnji, izučno pismo ali pomočniško pismo (§ 104 obrtnega reda), redno dovršitev učnega razmerja nadomestujoče izpričevalo obrtnega učilišča (§ 14 a, odstavek 1 obrtnega reda);

4. po predpisu (§ 14, odstavek 3 obrtnega reda) potrjena delavska izpričevala o najmanj triletni porabi za pomočnika (pomagača), oziroma za fabriškega delavca v obrti, za katero naj se opravi preskušnja za mojstra ali dokaze porabljanja, ki jih je enačiti tem izpričevalom (§ 14 b, odstavek 1 in 2, obrtnega reda), eventualno izpričevalo obrtnega učilišča, čigar uspešno dovršeno obiskovanje docela ali deloma nadomešča predpisano porabljanje za pomočnika (§ 14 a, odstavek 2, 3 in 4 obrtnega reda);

5. izpričevala obrtnih učilišč, v katera je dotičnik morda sicer še hodil;

6. dokaz, da je položil preskusno takso.

Samostojni obrtniki, ki se zglasé, da bi delali preskušnjo za mojstra, morajo na mesto dokazov, oznamenjenih pod točko 3 in 4, priložiti obrtni list, namestniki (poslovodje) in zakupniki pa oblastveni dekret, s katerim se je vzela na znanje njihova namestitev.

V prošnji je navesti tudi obrtno zadrugo, koje ud ali zadružnik je morda prosilec preskušnje, nadalje rok (§ 5), v katerem hoče prosilec preskušnje delati preskušnjo.

§ 4.

Pripustitev k preskušnji.

Predsednik preskuševalne komisije odloča o pripustitvi prosilcev k preskušnji za mojstra.

V ta namen mora predsednik najprej dognati, ali je preskuševalna komisija z ozirom na rokodelstvo, za katero hoče prosilec delati preskušnjo za mojstra, upravičena preskušati, v dvomu se obrniti na obrtno oblastvo prve stopnje in, ako ni pristojna, poslati dotično prošnjo nazaj ravnateljstvu zavoda, ki naj prosilca preskušnje primerno obvesti.

Ako je preskuševalna komisija pristojna, mora predsednik preiskati, ali je prosilec preskušnje predložil v § 3 imenovane priloge prošnje. Ako jih sploh ni ali deloma ni brez razvidnega vzroka, se mora prosilec preskušnje pred pripustitvijo k preskušnji pozvati, naj jih dodatno predloži. Ako opusti to dopolnitev v dani mu dobi, je po potu, navedenem v sprednjem odstavku, zavrniti njegovo prošnjo za pripustitev k preskušnji za mojstra.

Ako je ustrezno pogojem § 3 gledé zglasitvene prošnje, mora predsednik poizvedeti iz prilog k prošnji, ali je prosilec preskušnje osebno sposoben za pripustitev k preskušnji.

To osebno sposobnost imajo:

1. osebe, ki izvršujejo rokodelstvo, za katero hočejo delati preskušnjo za mojstra, samostojno ali kakor namestniki (poslovodje) ali zakupniki;

2. osebe, ki so se po redno dovršenem učnem razmerju, oziroma po opravljeni preskušnji za pomočnika ali po uspešno dovršenem obiskovanju obrtnega učilišča, čigar izpričevala nadomeščajo dokaz redne dovršitve učnega razmerja (§ 14 a, odstavek 1 obrtnega reda in ministrstveni ukaz z dne 27. julija 1907. l. (drž. zak. št. 193), najmanj tri leta porabljale za pomočnika (pomagača), oziroma fabriškega delavca v tistem rokodelstvu, za katero se naj opravi preskušnja za mojstra, ali ki se morejo izkazati o porabljanju v zmislu določil § 14 b obrtnega reda, ki ga je enačiti porabljanju za pomočnika.

Dokaz triletnega časa porabljanja za pomočnika se lahko docela ali deloma nadomesti z izpričevalom o obiskovanju določenih obrtnih učilišč (§ 14 a, odstavek 2, 3 in 4, obrtnega reda in ministrstveni ukaz z dne 27. julija 1907. l. [drž. zak. št. 193]). Pri prosilcih preskušnje, ki so že v redu dovršili svojo učno dobo pred 16. dnem februarja 1908. l., odpade potreba, da bi delali preskušnjo za pomočnika;

3. ženske osebe, ki morejo podati v § 14 d, odstavek 3 obrtnega reda omenjeni dokaz usposobljenosti za krojaško obrt, omejeno na ženske in otroške obleke.*)

Ako pokaže pregledovanje prilog k prošnji, da je prosilec preskušnje osebno sposoben, je prosilca po potu, oznamenjenem v odstavku 2, obvestiti, da je pripuščen k preskušnji, ter mu naznaniti rok preskušnje.

Ako ni dana osebna sposobnost prosilca preskušnje, mora dobiti odbijajoči odlok po istem potu.

Zoper odloke, da kdo ni pripuščen k preskušnji za mojstra, nimajo prosilci preskušnje pravnega pomočka.

§ 5.

Rokovi preskušenj.

Ravnateljstvo zavoda mora v porazumu s predsednikom preskuševalne komisije določiti redno ponavljajoče se rokove za preskušnjo za mojstra in jih objavljati, kakor je v kraju običajno. Med tako določenimi preskusnimi rokovi bodi praviloma vmes k večjemu doba treh mesecev.

Predsednik mora ude preskuševalne komisije povabiti na preskušnjo najmanj 14 dni pred rokom.

Na en dan naj se praviloma ne preskuša več nego šest prosilcev.

§ 6.

Preskusne takse.

Vsak prosilec preskušnje mora, preden vloži prošnjo za pripustitev k preskušnji za mojstra, vpslati ravnateljstvu zavoda 40 K preskusne takse.

Preskusno takso je prosilcu vrniti na njegove stroške,

1. ako se ne pripusti k preskušnji,

2. ako prosilec preskušnje odstopi od preskušnje in pride njegova izjava najkasneje tri dni pred rokom preskušnje do predsednika preskuševalne komisije.

V vseh drugih primerih se preskusna taksa ne vrača.

Ako se ponavlja cela preskušnja, je še enkrat položiti preskusno takso; ako je bil prosilec preskušnje oproščen ponavljati praktično preskušnjo

*) To določilo velja samo za zavode, katerim se podeli pravica opravljati preskušnje za mojstra za krojaško obrt.

(§ 17), sme ravnateljstvo zavoda na njegovo prošnjo dovoliti primerno znižbo takse za ponavljalno preskušnjo.

O prošnjah za odpustitev ali povrnitev preskusne takse odloča ravnateljstvo zavoda.

§ 7.

Preskusni postopek.

Preskušnja za mojstra ni javna in se deli v praktičen in teoretski del.

Praktična preskušnja.

§ 8.

Praktična preskušnja je praviloma v tem, da dotičnik naredi mojstrsko delo, pri obrtih pa, kojih narava tega ne dopušča, v tem, da opravi delo za poskus in da naredi risbe in načrte.

Mojstrsko delo določi komisija in o tem je obvestiti prosilca preskušnje primeren čas pred rokom preskušnje. Za mojstrsko delo je izbrati praktično uporaben predmet, ob čigar izdelovanju more preskuševanec dokazati usposobljenost za samostojno izvrševanje navadnih del svoje obrti. Izdelovanje mojstrskega dela naj ne povzroča niti znatne porabe časa niti znatnih stroškov niti naj ne stavi nenavadnih zahtev na preskuševanca.

§ 9.

Preskuševalna komisija določi, kje je treba izdelati mojstrsko delo in do katerega časa ga je treba dovršiti. Nadzorovanje preskuševanca, dokler izdeluje mojstrsko delo, naj poveri predsednik posameznim udom preskuševalne komisije. Ako ne stanuje nobeden ud na kraju izdelovanja, lahko izroči nadzorovanje tudi drugim pripravnim samostojnim rokodelcem iste obrti. Za nazadnje imenovane osebe veljajo isti izključilni razlogi kakor za ude preskuševalne komisije (§ 2, odstavek 6).

Osebe, katerim je poverjeno nadzorovanje preskuševanca, morajo najkasneje ob roku preskušnje pismeno poročati predsedniku preskuševalne komisije, ali je preskuševanec samostojno in brez tuje pomoči naredil mojstrsko delo in koliko časa je porabil za dovršitev mojstrskega dela. Tudi ostali udje preskuševalne komisije imajo pravico, se vsakčas osebno prepričati, kako napreduje delo na mojstrskem izdelku.

§ 10.

Preskuševanec mora izročiti mojstrsko delo s pripadajočimi osnutki, risbami, modeli i. dr. vred, ter svojeročno pisano poročilo, ki mora obsegati porabljane sirovine ali polufabrikate, način podelovanja in končno preračun stroškov, predsedniku preskuševalne komisije v dobi, ki je določena za dovršitev mojstrskega dela. Hkratu mora preskuševanec pismeno podati zagotovilo, da je mojstrsko delo, risbe in preračun stroškov, kojih poslednje dvoje se lahko izdelata tudi izven delavnice, nakazane za izvršitev mojstrskega dela, naredil samostojno in brez tuje pomoči. Ako se mu je pomagalo, mora navesti, v čem je bila pomoč.

Za dovršitev mojstrskega dela lahko preskuševalna komisija dovoli primerno dodatno dobo. Na to mereči prošnji mora predsednik vsekakor ugoditi, ako je bil preskuševanec po bolezni, ker je bil nepričakovano moten v delu, ali po drugih okolnostih, katere odstraniti ni bilo v njegovi moči, zadržan pravočasno dovršiti mojstrsko delo.

Predpisi §§ 8, 9 in 10 naj se slično uporabljajo, ako je praktična preskušnja za mojstra v tem, da se opravi delo za poskus. Delo za poskus je, ako mogoče, izvršiti pred preskuševalno komisijo.

Mojstrsko delo preide po končani skupni preskušnji v last preskuševanca.

Teoretska preskušnja.

§ 11.

Teoretska preskušnja se mora vršiti v navzočnosti najmanj treh udov komisije in se raztezati na:

1. strokovno znanje (§ 12);
2. knjigovodstvo in računovodstvo;
3. zakonite predpise o obrtništvu.

Iz strokovnega znanja in iz knjigovodstva ter računovodstva se preskuša deloma pismeno, deloma ustno, iz zakonitih predpisov se preskuša samo ustno.

Teoretska preskušnja v celem ne sme trajati dalje nego 1½ ure.

§ 12.

S preskušnjo iz strokovnega znanja naj se zlasti dokaže, da je preskuševanec zadostno poučen

o najvažnejših in najobičajnejših sirovinah, polufabrikatih in pomožnih snoveh, o njihovih dobavnih virih in cenah, o delovnem postopku, o najvažnejših orodjih, strojih, pripravah, aparatih in motorjih, ter njih uporabljanju in o potrošku časa in stroškov, ki je združen z delovnim postopkom. Začne se praviloma s pogovorom o mojstrskem kosu ali delu za poskus, o pripadajočih risbah in preračunu stroškov in naj se v nadaljnjem poteku razteza na čisto strokovnotehniška vprašanja dotične obrti.

§ 13.

Preskušnja iz knjigovodstva in računovodstva naj se razteza na znanje navadnega knjigovodstva in občil pravil meničnega prometa in poštnega hranilništva. V zvezi s to preskušnjo je dati kratko nalogo iz polja obrtniškega dopisovanja.

§ 14.

Preskušnja iz znanja zakonov naj se razteza na poizvedbo najnavadnejšega temeljnega znanja na dotično rokočedlsko obrt se nanašajočih predpisov iz področja obrtnišтва (med njimi zlasti tudi obrtniškega združništva) in varstva delavcev.

§ 15.

Odstop od preskušnje.

Ako preskuševanec brez nujnih zadrževalnih razlogov ni pravočasno dovršil mojstrskega dela ali sploh ni prišel ali ni prišel pravičasno ob roku preskušnje, se smatra, da je prostovoljno odstopil od tega roka preskušnje.

Zadrževalne razloge presoja predsednik preskuševalne komisije. Ako pa mojstrsko delo ni bilo dovršeno v vseh svojih posameznostih v dobi, določeni za izvršitev, oziroma v dodatni dobi, lahko preskuševalna komisija na prošnjo, ki jo je vložil prosilec preskušnje, dovoli, da se vrši teoretska preskušnja.

§ 16.

Uspehi preskušnje.

Ko je preskušnja končana, o koje poteku je sestaviti zapisnik, ki ga naj podpišejo vsi udje preskuševalne komisije, sklepa preskuševalna komisija

v navzočnosti najmanj treh udov in, davši v podstavo skupni uspeh praktične in teoretske preskušnje, z večino glasov, ali je smatrati preskušnjo za prebito ali ne prebito. Ako so glasovi enako razdeljeni, odloči predsednik.

Uspeh („prebil“ ali „ni prebil“ brez nadaljnje cenzure) naj naznani preskuševancu na koncu preskušnje predsednik pred zbrano preskuševalno komisijo.

Ako je preskušnja prebita, se izroči preskuševancu hkratu, ko se mu naznani uspeh, preskusno izpričevalo, ki ga je podpisal predsednik in najmanj en ud preskuševalne komisije.

Ako preskušnja ni prebita, mora predsednik preskuševancu naznani, v kateri smeri se je smatralo njegovo znanje za nezadostno; v zapisniku je posebej zaznamovati, ali se je mojstrsko delo smatralo za zadostno ali ne.

Zoper sklep preskuševalne komisije o uspehu preskušnje nima preskuševanec nikake pravice pritožiti se.

Neposrednje po sklepu preskušnje je preskuševancu izročiti predložene priloge k prošnji proti prejemnemu potrdilu.

§ 17.

Ponavljjanje preskušnje.

Preskušnja se lahko ponavlja poljubno velikokrat, toda vselej šele po preteku dobe najmanj treh mesecev. Ako se pokaže ob ponavljanju preskušnje pred isto komisijo iz zapisnika o prejšnji preskušnji, da se je tedaj izvršeno mojstrsko delo smatralo za zadostno, je prosilec preskušnje oproščen vnovič narediti mojstrsko delo.

§ 18.

Odškodnina udom preskuševalne komisije.

Poslovanje predsednika in udov preskuševalne komisije je častna služba, toda predsedniku gre za vsak dan preskušnje 20 K odškodnine in vsakemu udu preskuševalne komisije za vsak dan preskušnje 10 K odškodnine.

Pristojbine mora plačevati zavod in jih izplačevati naravnost upravičenim prejemnikom.

§ 19.

Stroški preskušnje.

Gradivo, ki je potrebno za izdelovanje mojstrskega dela, mora preskuševanec po predsednikovem navodilu priskrbeti iz svojega. Izjemoma mu lahko učilišče prepusti posamezna gradiva, če povrne stroške.

Vse stroške, nastajajoče iz priprave in oprave preskušnje za mojstra, mora plačati zavod, za to pa so vse došle preskusne takse njegov prihodek.

§ 20.

Poslovanje.

Tekoče posle preskuševalne komisije rešuje predsednik.

Za vse izdaje, izvzemši preskusne zapisnike in izpričevala, zadošča predsednikov podpis.

Preskusne akte je hraniti in vse zglasitve in preskušnje vpisovati v poseben vpisnik, ki se piše tekoče in sklene vsako leto.

Priloga B

k ukazu trgovinskega ministra v porazumu z ministrom za javna dela z dne 7. avgusta 1912. l., s katerim se podeljuje posameznim zavodom pravica opravljati preskušnje za mojstre.

Preskusni red za mojstre za obrtna učilišča.

§ 1.

Stvarna določba preskuševalne komisije.

Na podstavi pravice preskušati za mojstra, podeljene zavodu (ime zavoda) v z ministrstvenim ukazom z dne (drž. zak. št. . . .) se ustanavlja preskuševalna komisija, ki naj opravlja preskušnje za mojstre za rokodelsk $\frac{o}{e}$ obrt(i)

§ 2.

Sestava preskuševalne komisije.

Preskuševalna komisija je sestavljena iz predsednika in treh prisednikov.

Predsednika imenuje na predlog ravnateljstva (vodstva) zavoda politično deželno oblastvo, ki lahko postavi tudi enega ali več namestnikov, za dobo treh let.

Izmed prisednikov mora biti eden izveden v knjižni in računski stroki ali učitelj obrtno trgovskih strok na učilišču.

Druga dva prisednika vzame predsednik preskuševalne komisije iz posebnih imenikov, ki jih sestavi ravnateljstvo (vodstvo) zavoda od treh do treh let. Izmed teh imenikov mora eden obsegati seznamek izvedenih oseb, ki jih smatra ravnateljstvo (vodstvo) zavoda za posebno pripravne; drugi imeniki morajo, ločeno po obrtnih kategorijah, obsegati seznamek rokodelcev, ki jih dotične zadruga (zadružni zbori) na sedežu zavoda volijo za dobo treh let.

Prisednik, ki ga je vzeti iz nazadnje omenjenih imenikov, mora samostojno izvrševati obrt, za katero se opravlja preskušnja za mojstra.

Bližnji sorodniki ali posvačenci, delodajnik ali opravljeni deležnik prosilca za preskušnjo ter sploh vse tiste osebe, zoper katere so dane okolnosti, ki so pripravne zbuditi dvome o njihovi popolni nepristranosti, so izključeni od sodelovanja pri preskušnji.

Obrtno oblastvo lahko odpošlje za nadzorovanje zakonitega postopka v preskuševalno komisijo zastopnika, ki ima pravico ugovarjati zoper sklepe preskuševalne komisije, zlasti o uspehu preskušnje (§ 16). O takem ugovoru odloči obrtno oblastvo prve stopnje.

Iz zakonitih predpisov o obrtništvu naj preskuša predsednik, eventualno izvedenec računske stroke (učitelj obrtno trgovskih strok).

Predsednik obljubi pred obrtnim oblastvom prve stopnje, podavši roko, da bode vestno in nepristransko izvrševal svoje obveznosti. Isto obljubijo ostali udje preskuševalne komisije pred predsednikom preskuševalne komisije.

Preskuševalna komisija ima svoj sedež v kraju učilišča.

§ 3.

Zglasitev k preskušnji.

Prošnja za pripustitev k preskušnji je naslovljena na ravnateljstvo (vodstvo) zavoda, ki jo odda dalje predsedniku preskuševalne komisije.

Prošnja je kolka prosta in priložiti ji je treba:

1. kratek, svojeročno pisan popis življenja prosilca za preskušnjo;
2. krstni ali rojstveni list;
3. dokaz redno dovršenega učnega razmerja, to so učna izpričevala in izpričevalo o prestani pomočniški preskušnji, izučno pismo ali pomočniško pismo (§ 104 obrtnega reda), redno dovršitev učnega razmerja nadomestujoče izpričevalo obrtnega učilišča (§ 14 a, odstavek 1 obrtnega reda);
4. po predpisu (§ 14 a, odstavek 3 obrtnega reda) potrjena delavska izpričevala o najmanj triletni porabi za pomočnika (pomagača), oziroma za fabriškega delavca v obrti, za katero naj se opravi preskušnja za mojstra ali dokaze porabljanja, ki jih je enačiti tem izpričevalom (§ 14 b, odstavek 1 in 2, obrtnega reda), eventualno izpričevalo obrtnega učilišča, čigar uspešno dovršeno obiskovanje docela ali deloma nadomešča predpisano porabljanje za pomočnika (§ 14 a, odstavek 2, 3 in 4, obrtnega reda);
5. izpričevala obrtnih učilišč, v katera je dotičnik morda sicer še hodil;
6. dokaz, da je položil preskusno takso.

Samostojni obrtniki, ki se zglasé, da bi delali preskušnjo za mojstra, morajo na mesto dokazov, oznamenjenih pod točko 3 in 4, priložiti obrtni list, namestniki (poslovodje) in zakupniki pa oblastveni dekret, s katerim se je vzela na znanje njihova namestitev

V prošnji je navesti tudi obrtno zadrugo, koje ud ali zadružnik je morda prosilec preskušnje, nadalje rok (§ 5), v katerem hoče prosilec preskušnje delati preskušnjo.

§ 4.

Pripustitev k preskušnji.

Predsednik preskuševalne komisije odloča o pripustitvi prosilcev k preskušnji za mojstra.

V ta namen mora predsednik najprej dognati, ali je preskuševalna komisija z ozirom na rokodelstvo, za katero hoče prosilec delati preskušnjo za mojstra, upravičena preskušati, v dvomu se obrniti na obrtno oblastvo prve stopnje in, ako ni pristojna, poslati dotično prošnjo nazaj ravnateljstvu (vodstvu) zavoda, ki naj prosilca preskušnje primerno obvesti.

Ako je preskuševalna komisija pristojna, mora predsednik preiskati, ali je prosilec preskušnje predložil v § 3 imenovane priloge prošnje. Ako jih sploh ni ali deloma ni brez razvidnega vzroka, se mora prosilec preskušnje pred pripustitvijo k preskušnji pozvati, naj jih dodatno predloži. Ako opusti to dopolnitev v dani mu dobi, je po potu, navedenem v sprednjem odstavku zavrniti njegovo prošnjo za pripustitev k preskušnji za mojstra.

Ako je ustrezno pogojem § 3 gledé zglasitvene prošnje, mora predsednik poizvedeti iz priloge k prošnji, ali je prosilec preskušnje osebno sposoben za pripustitev k preskušnji.

To osebno sposobnost imajo:

1. Osebe, ki izvršujejo rokodelstvo, za katero hočejo delati preskušnjo za mojstra, samostojno ali kakor namestniki (poslovodje) ali zakupniki.
2. Osebe, ki so se po redno dovršenem učnem razmerju, oziroma po opravljeni preskušnji za pomočnika ali po uspešno dovršenem obiskovanju obrtnega učilišča, čigar izpričevala nadomeščajo dokaz redne dovršitve učnega razmerja (§ 14 a, odstavek 1 obrtnega reda in ministrstveni ukaz z dne 27. julija 1907. l. (drž. zak. št. 193), najmanj tri leta porabljalje za pomočnika (pomagača), oziroma fabriškega delavca v tistem rokodelstvu, za katero se naj opravi preskušnja za mojstra, ali ki se morejo izkazati o porabljanju v zmyslu določil § 14 b obrtnega reda, ki ga je enačiti porabljanju za pomočnika.

Dokaz triletnega časa porabljanja za pomočnika se lahko docela ali deloma nadomesti tudi z izpričevalom o obiskovanju določenih obrtnih učilišč

(§ 14 a, odstavek 2, 3 in 4, obrtnega reda in ministrstveni ukaz z dne 27. julija 1907. l. [drž. zak. št. 193]).

3*). Ženske osebe, ki morejo podati v § 14 d, odstavek 3 obrtnega reda omenjeni dokaz usposobljenosti za krojaško obrt, omejeno na ženske in otroške obleke.

Pri prosilcih preskušnje, ki so pred 16. dnem februarja 1908. l. že v redu dovršili svojo učno dobo, odpade potreba delati preskušnjo za pomočnika.

Ako pokaže pregledovanje prilog k prošnji, da je prosilec preskušnje osebno sposoben, je prosilca po potu, oznamenjenem v odstavku 2, obvestiti, da je pripuščen k preskušnji, ter mu naznaniti rok preskušnje.

Ako ni dana osebna sposobnost prosilca preskušnje, mora dobiti odbijajoči odlok po istem potu.

Zoper odloke, da kdo ni pripuščen k preskušnji za mojstra, nimajo prosilci preskušnje pravnega pomočka.

§ 5.

Rokovi preskušenj.

Ravnateljstvo (vodstvo) zavoda mora v porazumu s predsednikom preskuševalne komisije določiti vsako leto k večjemu dva roka za preskušnjo za mojstra in ju objaviti, kakor je v kraju običajno. Med tako določenima rokoma preskušnje mora biti praviloma vmes doba najmanj treh mesecev, toda rok se ne sme nastaviti na počitniške čase, ki so določeni za šolo.

Predsednik mora ude preskuševalne komisije povabiti na preskušnjo najmanj 14 dni pred rokom.

Na en dan preskušnje naj se praviloma ne preskuša več nego šest prosilcev.

§ 6.

Preskusne takse.

Vsak prosilec preskušnje mora, preden vloži prošnjo za pripustitev k preskušnji za mojstra, vpslati ravnateljstvu (vodstvu) zavoda 40 K preskusne takse.

Preskusno takso je prosilcu vrniti na njegove stroške:

*) To določilo velja samo za zavode, katerim se podeli pravica opravljati preskušnje za mojstra za krojaško obrt.

1. ako se ne pripusti k preskušnji,

2. ako prosilec preskušnje odstopi od preskušnje in pride njegova izjava najkasneje tri dni pred rokom preskušnje do predsednika preskuševalne komisije.

V vseh drugih primerih se preskusna taksa ne vrača.

Ako se ponavlja cela preskušnja, je še enkrat položiti preskusno takso; ako je bil prosilec preskušnje oproščen ponavljati praktično preskušnjo (§ 17), sme predsednik preskuševalne komisije na njegovo prošnjo dovoliti primerno znižbo takse za ponavljalno preskušnjo.

O prošnjah za odpustitev ali povrnitev preskusne takse odloča predsednik preskuševalne komisije.

§ 7.

Preskusni postopek.

Preskušnja za mojstra ni javna in se deli v praktičen in teoretski del.

Praktična preskušnja.

§ 8.

Praktična preskušnja je praviloma v tem, da dotičnik naredi mojstrsko delo, pri obrtih pa, kojih narava tega ne dopušča, v tem, da opravi delo za poskus in da naredi risbe in načrte.

Mojstrsko delo določi komisija in o tem je obvestiti prosilca preskušnje primeren čas pred rokom preskušnje. Za mojstrsko delo je izbrati praktično uporaben predmet, ob čigar izdelovanju more preskuševanec dokazati usposobljenost za samostojno izvrševanje navadnih del svoje obrti. Izdelovanje mojstrskega dela naj ne povzroča niti znatne porabe časa niti znatnih stroškov niti naj ne stavi nenavadnih zahtev na preskuševanca.

§ 9.

Mojstrsko delo je izdelati v šolski delavnici. Preskuševalna komisija določi po dobi vsakdanjega delovnega časa, ki se določi v porazumu z ravnateljem (voditeljem) zavoda, rok, do katerega časa je dovršiti mojstrsko delo. Nadzorovanje preskuševanca, dokler izdeluje mojstrsko delo, naj poveri predsednik posameznim udom preskuševalne komisije.

Osebe, katerim je poverjeno nadzorovanje preskuševalca, morajo najkasneje ob roku preskušnje pisмено poročati predsedniku preskuševalne komisije, ali je preskuševanec samostojno in brez tuje pomoči naredil mojstrsko delo in koliko časa je porabil za dovršitev mojstrskega dela. Tudi ostali udje preskuševalne komisije imajo pravico, se vsakčas oseбно prepričati, kako napreduje delo na mojstrskem izdelku.

§ 10.

Preskuševanec mora izročiti mojstrsko delo s pripadajočimi osnutki, risbami, modeli i. dr. vred, ter svojeručno pisano poročilo, ki mora obsegati porabljane sirovine ali polufabrikate, način podelovanja in končno preračun stroškov, predsedniku preskuševalne komisije v dobi, ki je določena za dovršitev mojstrskega dela. Hkratu mora preskuševanec pisмено podati zagotovilo, da je mojstrsko delo, risbe in preračun stroškov, kojih poslednje dvoje se lahko izdelata tudi izven šolske delavnice, naredil samostojno in brez tuje pomoči. Ako se mu je pomagalo, mora navesti, v čem je bila pomoč.

Za dovršitev mojstrskega dela lahko preskuševalna komisija dovoli primerno dodatno dobo. Na to mereči prošnji mora predsednik vsekakor ugoditi, ako je bil preskuševanec po bolezni, ker je bil nepričakovano moten v delu, ali po drugih okoliščinah, katere odstraniti ni bilo v njegovi moči, zadržan pravočasno dovršiti mojstrsko delo.

Predpisi §§ 8, 9 in 10 naj se slično uporabljajo, ako je praktična preskušnja za mojstra v tem, da se opravi delo za poskus. Delo za poskus je, ako mogoče, izvršiti pred preskuševalno komisijo.

Mojstrsko delo preide po končani skupni preskušnji v last preskuševalca.

Teoretska preskušnja.

§ 11.

Teoretska preskušnja se mora vršiti v navzočnosti najmanj treh udov komisije in se raztezati na:

1. strokovno znanje (§ 12);
2. knjigovodstvo in računovodstvo;
3. zakonite predpise o obrtništvu.

Iz strokovnega znanja in iz knjigovodstva ter računovodstva se preskušuje deloma pisмено, deloma ustno, iz zakonitih predpisov se preskušuje samo ustno.

Teoretska preskušnja v celem ne sme trajati daljše nego 1½ ure.

§ 12.

S preskušnjo iz strokovnega znanja naj se zlasti dokaže, da je preskuševanec zadostno poučen o najvažnejših in najobičajnejših sirovinah, polufabrikatih in pomožnih snoveh, o njihovih dobavnih virih in cenah, o delovnem postopku, o najvažnejših orodjih, strojih, pripravah, aparatih in motorjih, ter njih uporabljanju in o potroški časa in stroškov, ki je združen z delovnim postopkom. Začne se praviloma s pogovorom o mojstrskem kosu ali delu za poskus, o pripadajočih risbah in preračunu stroškov in naj se v nadaljnjem poteku razteza na čisto strokovnotehniška vprašanja dotične obrti.

§ 13.

Preskušnja iz knjigovodstva in računovodstva naj se razteza na znanje navadnega knjigovodstva in običajnih pravil meničnega prometa in poštnega hranilništva. V zvezi s to preskušnjo je dati kratko nalogo iz polja obrtniškega dopisovanja.

§ 14.

Preskušnja iz znanja zakonov naj se razteza na poizvedbo najnavadnejšega temeljnega znanja na dotično rokodelsko obrt se nanašajočih predpisov iz področja obrtnišтва (med njimi zlasti tudi obrtniškega združenstva) in varstva delavcev.

§ 15.

Odstop od preskušnje.

Ako preskuševanec brez nujnih zadrževalnih razlogov ni pravičasno dovršil mojstrskega dela ali sploh ni prišel ali ni prišel pravočasno ob roku preskušnje, se smatra, da je prostovoljno odstopil od tega roka preskušnje. Zadrževalne razloge presoja predsednik preskuševalne komisije. Ako pa mojstrsko delo ni bilo dovršeno v vseh svojih posameznostih v dobi, določeni za izvršitev, oziroma v dodatni dobi, lahko preskuševalna komisija na prošnjo, ki jo je vložil prosilec preskušnje, dovoli, da se vrši teoretska preskušnja.

§ 16.

Uspeh preskušnje.

Ko je preskušnja končana, o koje poteku je sestaviti zapisnik, ki ga naj podpišejo vsi udje preskuševalne komisije, sklepa preskuševalna komisija v navzočnosti najmanj treh udov in, davši v podstavo skupni uspeh praktične in teoretske preskušnje, z večino glasov, ali je smatrati preskušnjo za prebito ali ne prebito. Ako so glasovi enako razdeljeni, odloči predsednik.

Uspeh („prebil“ ali „ni prebil“ brez nadaljnje cenzure) naj naznani preskuševancu na koncu preskušnje predsednik pred zbrano preskuševalno komisijo.

Ako je preskušnja prebita, se izroči preskuševancu hkratu, ko se mu naznani uspeh, preskusno izpričevalo, ki ga je podpisal predsednik in najmanj en ud preskuševalne komisije.

Ako preskušnja ni prebita, mora predsednik preskuševancu naznani, v kateri smeri se je smatralo njegovo znanje za nezadostno; v zapisniku je posebej zaznamovati, ali se je mojstrsko delo smatralo za zadostno ali ne.

Zoper sklep preskuševalne komisije o uspehu preskušnje nima preskuševanec nikake pravice pritožiti se.

Neposrednje po sklepu preskušnje je preskuševancu izročiti predložene priloge k prošnji proti prejemnemu potrdilu.

§ 17.

Ponavljjanje preskušnje.

Preskušnja se lahko ponavlja poljubno velikokrat, toda vselej šele po preteku dobe najmanj treh mesecev.

Ako se pokaže ob ponavljanju preskušnje pred isto komisijo iz zapisnika o prejšnji preskušnji, da se je tedaj izvršeno mojstrsko delo smatralo za zadostno, je prosilec preskušnje oproščen vnovič narediti mojstrsko delo.

§ 18.

Odškodnina udom preskuševalne komisije.

Mesta predsednika in prisednikov preskuševalne komisije so častne službe; toda imenovanim se dá odškodnina za njihov trud in za porabljeni čas po meri pobranih preskusnih taks tako, da izloči predsednik od taks najprej primeren del kakor odškodnino za nadzorovanje ob izdelovanju mojstrskega dela; ostanek se razdeli tako, da se odkažeta predsedniku dve petinki in ostalim udeležnim udom komisije po tem ostajajoči ostanek po enakih delih. Pripadajoče zneske naj izplača ravnateljstvo (vodstvo zavoda) naravnost upravičenim prejemnikom.

Udje komisije nimajo pravice do povračila kakih potnin in drugačnih izdatkov v gotovini.

§ 19.

Stroški preskušnje.

Gradivo, ki je potrebno za izdelovanje mojstrskega dela, mora preskuševanec po predsednikovem navodilu priskrbeti iz svojega. Izjemoma mu lahko učilišče prepusti posamezna gradiva, če povrne stroške. Učilišče da brezplačno na razpolaganje potrebno orodje, priprave in stroje; toda preskuševanec je odgovoren za poškodbe in izgube. Preskuševancu pa je dano na voljo rabiti svoje orodje.

§ 20.

Poslovanje.

Tekoče posle preskuševalne komisije rešuje predsednik.

Za vse izdaje, izvzemši preskusne zapisnike in izpričevala, zadošča predsednikov podpis.

Preskusne akte je hraniti na učilišču in vse zglasitve in preskušnje vpisovati v poseben vpisnik, ki se piše tekoče in sklence vsako leto.